

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Tractatus aliquot in libr. de generatione et corruptione -
Cod. Ettenheim-Münster 163**

Dilingae, 1624

Pars I.-De generatione substantiali

[urn:nbn:de:bsz:31-114256](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-114256)

PARS I^a de generatione substan- tiali *

Generatio substantialis primum sibi locum uincat
dicitur esse sit potior, quam ea, qua accidentaliter
dicitur, unde per aristoteli nomine Gene-
rationis intelligi solet, quae est ad formam substantialem,
et ab Aristotele appellatur Generatio simpliciter, uincat
et altera uocatur generatio secundum quid, per quam sunt
accidens producitur, cuius a. uincat uincat uincat Ge-
neratio de substantiali uincat opponitur Generationi ite-
dem substantiali, sine prout est aduersus, quod ex alibi
dicitur esse, sed quomodo hic sumenda sit ex sequen-
tibus patebit, ut ex Aristotele Mutatio dicitur.

*Generatio
substantialis
generatio
simpliciter
accidentaliter
generatio
secundum
quid.*

SECTIO I^a An et quid sit Generatio substantialis?

*Secundum
aristotelem
in phisicis*
Inter Philosophos Veteris alij substantialem
Generationem seu transmutationem penitus igno-
rabant, rati omnia esse unum ens substantiale
accidentalibus. Sunt tamen diuersi, alij licet discrimen
ponerent inter generationem substantialem, et accidens
talem, tamen alij quibusdam diuersimodum utramque uel tolle-
bant, uel certe uicem tenentibus transmutabant, Genera-
tionem quidem, cuius Elementa dicerent penitus

243

An detur Generatio 3

incorruptibilia, alterationem autem cuius essentiam
Elementorum in certis qualitatibus assignarent,
si in elementa perire nequeant, nec qualitates
ipsis essentialiter poterant, propter quod quod et una
primam, quae est eorum substantiam mutationis ignorare
rent, alij omnia ex atomis constituentes, si illa de
novo auferrentur, aut diringerentur generatione
uel corruptionem fieri dicebant, si tamen situm, et or-
dinem mutarent alterationem. Ego: Plato, qui
omnia ex simplicibus meris composuerat, nullam
alterationis aut generationis rationem reddere
poterat, sufficiens autem composita si multa
per mathematicum conficerentur in coloribus aut saporibus
eius erroris causa Aristoteles fuisse: notat, quod Plato
abstractionibus Mathematicis adiectis exprimit
ta Physica non ita observavit. Contra hos et si-
miles dicendum est, quod si de generatione
substantiali, et quid ea sit applicanda, ut igitur

Conclusio I. Datur Generatio substantialis

substantialis ita omnis vera Philosophia
quod Aristoteles probat ut modo loquendi hominum
et sensum, aliquando in dicimus absolute, et
videmus ignem fieri, et lignum desinere, alij
non absolute, sed cum adiecto, et cum aqua calida
fit non desinere fieri aquam calidam, nec desinere
re aquam, sed desinere fieri frigidam, quia nihil
ibi producit aut destruit substantiam, quae est
simplicitas ens, hic autem producit tamen aut perdit
accidens, quod est ens, habetque ordinem et de-
pendentiam a substantia, Quo in generationibus
aliqua et corruptionibus substantialibus sumimus

3. u

pat. pra
substantialis
fibr.

ostan

locus
identicalis
sue
substantialis
licet
quod
solutio
ationis
et alibi
sequitur

atio

habeat
sue
partialis
distinguit
et accidit
vel tollit
genera
Aristoteles

Tract 13 Part 1 Sect 3

appellatione a formis productis, aut corruptis, quae perfectiores sunt, hinc si res, q. destruitur et perfectior, quam quae producit, simpliciter corruptiones dicimus, tametsi n. absit generatio, ut nunquam et vera notatio, nonnunquam sensibiles nominamus, nam res fere sensu notamus, hinc si fiat mutatio aeris in terram, generationem, aliqui simpliciter dicunt, si contra, terra in aere corruptionem nominant, sed haec quaedam ita se habent, conclusio tñ ex ijs et pñ, quae supradicta sunt, supra, ^{tra} pñ. de materia et forma, q. n. indicia forma aliqua substantialia arguant, eadem et arguent divergentem, quod nimirum modo sit haec, modo alia, adeoque quod mutatio quaedam substantialis acciderit.

Subt. 2°

Notatio 3ª Vtery quida' generatione

Huius modo pñ
 sunt proba
 re a vari
 generatio
 nem

substantialia dari n. posse ita se ostendere corabatur, quia si daretur, per eam fieret ens simpliciter, ut et ipsa sit generatio simpliciter, et p. accidentalem, mutatione fiat flamma, modo tale. Ens a: q. albus nigrus, sed dici n. pñ p. generatione fieri ens simpliciter, fieret n. ex n. Entis simpliciter, et ex nihilo, quod est naturaliter impossibile, q. veru' Aristoteles responderet generationem debere quidem esse ex n. ente simpliciter in actu formali n. tñ ex n. ente in actu entitativo, si quidem materia pñ ex qua fit generatio n. e. quidem actu formali praedita, et completa quod, si tñ actus entitativus et constat ex ijs, quae alibi tradidimus.

quid
 nota
 probat
 generat
 suprad
 hinc al
 tale l. 2
 esse per
 hinc at
 veritatis
 et perit
 aliter
 appeter
 et sup
 su cor
 q. p. e
 Jaro
 mea
 coram
 qua
 hinc
 bilit
 sea
 C
 tid
 sum
 bilit
 No
 tatio
 et no
 et q

Quid sit Generatio ?

Notatio 2^a cum e forma substantiali
probari solet generatio substantiali, et vicissim
e generatione forma, n^o fit t^o circulus vitiosus
supponitur n^o ia forma, ia generatione substanti
tiale aliunde nota esse. Et porro conitib. ex
file 1. 2. de aia deducunt quod res omnes cupiunt
esse perpetuae, quod possunt imitatione, quada^m Omnes res
sui creatoris, quod fieri proxima requireret sine q^o caput^o spe
neratione, in futuris n. res glorioz, concidero, ^{et perire}
et perire, videmus, unde in specie sibi similes
volunt producere. Si dicas sepe ma^o aliquid Obectio
appetere quod e impossibile sine nacliter, si pe
et supraaliter ut ut ma^o appetit recipere forma
sed corrupta, et cu^m homo infectu^m vult, quod e factu^m
q^o ex eiq^o modi appetitu^m reru^m nihil consolari, re^o solutio
gatur antecedens, quod n. et quatenus appetit
ma^o n^o e in potestate ma^o, n^o n. appetit fia
corrupta, ut fit, sed precise sub ra^oe fia, sub
qua^m n^o est impossibilis, neq^{ue} homo vult efficaciter
infectu^m fieri, quod semel e factu^m, si in impossi
bile intelligat, sed t^o simplici complacentia^m
seu delectatione, ut loquantur.

Conclusio 2^a Generatio substan^{tialis} est mutatio totius in totum, nullo generatio
sensibili remanente ut subto eodem. Ita e^t ^{substanti}ali

Notatio 3^a in 1° in definitione dⁱ M^a. Quid per
tatio intelligitur, ut facile liquet arguitur a mutacione
et indicatur gen^{us} generacionis, mutatio enim intelligat^{ur}
et generacione^m substantiali^m continet, et accidentali^m

sicut a. in proposito eadem sit Entitas, dicitur
 mutatio, et quae Generatio, tñ ut recte observat
 Cuius generatio dicitur 3° Phys. q. 10 Mutationis quidem appella-
 tionem habet respectu subiecti hoc .n. est quod ali-
 quod sit tunc quod prius n̄ terminus acquisitus,
 qui oio n̄ fuit prius, ubi adverte mutatione de
 qua h̄c sermo requirere tempus, sicut requirit
 quies propria dicitur, sicut .n. quiescere est nunc
 se habere, sicut prius ita et mutari est nunc aliter
 se habere, quod prius, unde etsi quies sit inesse
 claudere priore statu simile mutatio includit
 priore statu dissimile, adeoq; ipsa Privatione
 nis dicitur generatio respectu termini ad
 quem, s. a. c. qui producitur, n̄ subit, unde
 fit, et in generatione n̄a p̄ mutari dicitur
 n̄ a. generari, et contra forma generari n̄ mutari
 interim tamen ipsa Entitas generationis talis est
 forma quae in n̄a recepta tribuit ipsi esse
 etiam suam formare, q̄i, et per ea n̄a sit habens
 generationem, n̄ a. tunc ipsa sit, quae generatur,
 Cuius dicitur Totius in totum habetur differentia
 q̄ totam a. esse ipse, cuiusmodi sunt et partes
 integrantes, nam et illis generari quoq; aliquid
 fit ut cal in ignem vertitur palmaris ligni tu
 palmaris, per hoc porro uel potissimum constituitur
 discrimen inter generatione substantialem, et altera-
 tionem in generatione .n. sic immutatur substantia
 et ea perfecta n̄ sit amplius idem totum simpli-
 abet et substantiale, in alteratione vero n̄a n̄a
 idem totum, n̄a cal generatur u. g. ignis ex ligno
 n̄a n̄a amplius lignum cal a. calefit lignum

Cuius generatio
 dicitur 3° Phys.
 q. 10 Mutationis
 quidem appella-
 tionem habet
 respectu subiecti
 hoc .n. est quod
 ali-
 quod sit tunc
 quod prius n̄
 terminus
 acquisitus,

Cuius generatio
 dicitur 3° Phys.
 q. 10 Mutationis
 quidem appella-
 tionem habet
 respectu subiecti
 hoc .n. est quod
 ali-
 quod sit tunc
 quod prius n̄
 terminus
 acquisitus,

Cuius generatio
 dicitur 3° Phys.
 q. 10 Mutationis
 quidem appella-
 tionem habet
 respectu subiecti
 hoc .n. est quod
 ali-
 quod sit tunc
 quod prius n̄
 terminus
 acquisitus,

Quid sit Generatio substantialis

manet ipse substantialiter. Quod si nullo
 sensibili remanente ut subiecto eodem
 sunt particulae applicationis sustinetur
 addita et sensus est fere idem nimirum Genera-
 tione transacta non remanere aliquid, quod prin-
 cipali denominatione dicatur sensibile, quod
 alio sit idem subiectum principale et denominatio-
 nis, et totum simpliciter sub utroque termino mu-
 tationis, quod quidem in alteratione contingit
 ubi idem subiectum manet quoad materiam et formam,
 quare si materia sit solus accidentibus et sensi-
 bilibus affecta maneret ipsa tamen non esset prin-
 cipalis subiectum, quod sensibile esse. Ideo minime
 negat subiectum saltem quod totum est eius simpliciter.

7
 quod itaque
 in principio
 subiecti est.

Notatio 2^a

Definitio Generationis pro-
 posita non convenit solum Generationi sed sua
 essentiali spectata sed prout iuxta naturam rerum
 diversum semper coniuncta est cum corruptione
 praecedentis, quod et indicavit Aristoteles dicitur
 post allatam descriptionem subiungit, cum ex aere
 totum fit aqua, id est quod tale est Generatio cuius
 est, et illius corruptio, et ratio est, quia licet ignis
 a quo applicatur ad materiam nudam, quod formam
 ei substantialiter uniat, cum tamen generatio
 est prout mutatio est affecta oibus illis principibus,
 quae Aristoteles ad Generationis essentiam in 1° phys.
 requirit et tamen non erit mutatio totius in totum,
 quippe cum nullum compositum totum prius fuerit,
 unde et apparet formam abijciendam non esse Ge-
 nerationis terminum, a quo per se, sed tamen per accidentem

Definitio
 continet Ge-
 nerationem pro
 ut coniuncta
 est cum corrup-
 tione.

ubi

J
 dicitur
 obferat
 appella
 quodali
 situs
 tunc de
 equit
 est uno
 non aliter
 ut in re
 oclat
 finitudo
 Generatio
 minime
 unde
 catur
 non autem
 quod con-
 tineri esse
 subiectum
 generatio
 Differentia
 in partes
 aliquid
 igni tu
 dicitur
 aliter
 abtem
 simpli-
 na rat
 ligno
 galam

Tractus Part 1 Sect 1

quod a. naturaliter Generationes semp comitetur
 corruptio fixa satis apertum e, car n. ma
 iao hanc ⁱⁿ quia possit existere sine forma aliqua
 substantiiali nec tñ et plures una retinere,
 fit ut in generatione substantiiali semp totum
 aliquod compositum precedat, quod deinde in
 alterius novi productione consumpatur, alio
 quin tres ad Generationes substantiales in

n. subito in substantiis sola accipit definit 1. s. Phys. t. 7.
 iactu simpliciter aut esse mutationem ex substantia in poa.
 hanc. op n. entia ad substantia in acta ex oppo
 in ens et p. def. puta. lex ma. ad substantia in acta ex oppo
 gen. t. 35 esse sito a. corruptione substantiale loc. cit. Phys.
 mutatione

dicat esse mutatione i subito in n. subito, sicut
 ex subta in n. ens itamq transitu ab esse
 prima substantia ad eundem n. esse, unde tñ
 ad que positum, q e naturaliter conceptus non
 secus e ipsi p accidens, quod fit terminus a quo
 positum Generatione. Porro plane describi
 poterit Generatio substantialis in essentia m
 spectata si dicatur productio substantia ex

aliquo, sicut deinde contingat cu' mutatione
 subjecti, uti semp fit naturaliter, sive sine ma
 tatione subjecti, ut si in mista in quo creare
 tur ma educeretur et forma substantialis, hoc
 n. casus est quidem Generatio n. tñ recte mu
 tatio, et ille est pt ex iis, quae supra diximus
 de conditione formae calentia.

Generatio e
 hanc conuer
 sionis.

Notatio 3 Generatio in definitione
 exposita minus late ptt, quae conuersio sub
 stantialis, et est eius quaedam ueluti species

Quid sit Generatio substialis ? 9

ut docent Conimb. Mendos. Albertinus, et alij, hoc
 ut melius intelligatur aduertendum e op coi hoia ^{ad conuersio}
 iudicio quinqz fieri requi ad conuersione ^{est}, ^{refratur}
 ut sint duae res positatae, quarum una in aliam
 commutetur, et una sit terminus a quo, altera ^{est} ^{propitina}
 sit terminus ad quem, sicut in stipula qz combu-
 stiones in igne uertitur, na conuersio qz hoc dicitur
 crepat a ^{Creatione} ~~conuersione~~, et simplici corruptione, quod
 in creatione quidem tris a quo in corruptione ter-
 terminus ad quem nihil sit, neqz sane quid quic
 dixerit p creatione nihil conuerti in angulu
 aut per corruptione hoia conuerti in mortem, ^{sm}
 ut tris a quo substancialiter pereat, si quidem ^{tris a quo}
 sit substia, uel quoad tota. Entitatem, uel certe ^{substialis sit}
 quoad fia, ut sit in ditione, et sensu coi, sic cu
 aqua in uinu n: qz conuertitur perit forma
 aqua cu corpus Chri consecratur perit esse
 maie panis, si quid a altera loco solummodo
 pellat ut alius aer e uitro n fit conuersio,
 unde n pbr, quod apud Suarez. docet Ocean.
 et Favariensis sufficere ad conuersione, ut tris
 a quo alio discedat licet n intereat, et cur n
 aliud corpus Chri n uerum conueneretur, cu ij
 ex corrupta forma postea generantur nihil
 desiderari ur ad plena conuersione, nisi
 quod corpus Chri n intereat. Et e ac tris a
 quo designat ob repugnancia et incompatibilitate ^{tris a quo}
 talem. quanda termini ad quem, ita, ut ael qz ^{designat ob}
 propriae nae, uel ex praesentibus ueris ^{repugnancia}
 n possint se compati, sic in eucha. adest re. ^{quada tris}
^{ad quem.}

conclatur
 n. n. a. a.
 aliqua
 retinere
 p. p. t. m.
 leide in
 t. t. o. a. l. i. o.
 i. a. l. i. o.
 . p. h. y. t. i.
 in p. o. i.
 a. u. o. o. p. o.
 i. p. h. y.
 i. t. o. s. i. c.
 ab esse
 unde tris
 p. y. r. o. r.
 a. q. u. o.
 i. n. f. i. n. i. t. i.
 t. i. a. m.
 i. t. a. e. p.
 u. t. a. t. i. o. n. e.
 p. r. e. p. e.
 o. c. c. u. a.
 i. t. i. a. l. i. s. h. o. r.
 t. e. p. r. a. s.
 i. p. s. u. s.
 i. t. i. o. n. e.
 i. o. p. e. l. l.
 i. p. e. c. i. e. s.

Tract 13 Part 3 Sect 3

pugnantia corporis Christi et sanguinis, licet non per se
 haec substantia sua natura sibi adhaerentur, tamen
 repugnat ratione substantiana, quatenus corpus
 Christi demonstratur per verba hoc est corpus meum,
 quorum veritas exigat ut absque substantia panis,
 qua est pars quaedam ordinatio. 4^m ut terminus
 quo non totaliter, quo ad substantiam et acciden-
 tia pereat, sed aliquo saltem accidentale re-
 linquat pro termino ad quem, quod ex eo et loquens
 di modo constat, nam si pallium u. g. peritus
 abijcias, et eius loco thorace facias, fac non di-
 ctur pallium conversum in thorace, secus a. f. ma
 pallii u. linguas; in facia Euchaia non remanet
 quidem cor subiectum seu materia panis et uini, re-
 manet tamen quantitas multae sensibilibus acciden-
 tibus imbuta, quae peculiari modo corpori aut
 sanguini Christi linguntur, ut ipsi motu una et
 moueantur. 5^m i. Quae terminus ad quem aliter
 habeat quam prius in ordine ad illud tertium,
 adeoque accidit realiter quaedam mutatio siue in
 termino ad quem, siue in illo tertio, si. n. in con-
 uersione non se aliter haberet, quam ante conuer-
 sionem, tamen sicut ante conuersionem non repugnabat
 tunc ita nec postea repugnaret, unde aliqua
 de mutatio intrinseca quo nascatur illa
 repugnantia, non tamen necesse dicitur, ut simpliciter
 producat, aut substantialiter immutetur,
 imo nec ut nullo modo intrinsece mutetur, (aut.
 n. 3. p. q. 2. a. 1. concedit posse aliquid con-

ut tunc
 non totaliter
 ad substantiam
 et acciden-
 tia
 aliquid
 relinquit

ut tunc
 aliter se ha-
 beat quam
 prius

Quid si
 non a pri-
 oribus
 quae
 probatur
 aliquid
 panis
 in Eucha-
 istia
 panis de-
 it corpus
 mutatio
 Bellarm.
 Theolog.
 u. c. 4.
 et 5.
 Ling.
 per
 postionem
 a. 1. q. 2.
 ratio
 in de
 subiecto
 generat
 in. q. 2.
 in Reg.
 in Reg.
 de; Ut
 abito
 quare
 Quare
 sunt

Quid sit generatio substantialis? 35

certi in *formis* in *Eucharistia* contingit realis mutatio
partim in corpore Christi quod novum indivisibili-
ter existendi modum consequitur, et novum idem
per se substantiam, partim in accidentibus, quae novam
aliquam dependentiam ad corpus Christi acquirunt,
prius non absolute unum erant ad conversionem,
si n. Christus fuisset penetrativus in pane, cumque
postea destrueretur Ratione demonstrationis hoc
est corpus verum, fuisset nihilominus absque
mutatione ipsius vera conversio ut tradunt
Bellarm. Palq. et Soc. sed de his accuratius
Theologi. Jam cum haec condiciones in generatione
ut ea naturaliter peragi solet omnes conveniant fit *ubi Generatio*
ut omnis cujusmodi Generatio fit conversio, quod a. *et conversio*
latius aliisque pateat conversio, adeoque se habeat
per modum Generis, potest modo quae fieri potest ut ad
positionem. huiusmodi quae tota substantia termini
a quo pereat, est quoad materiam, cuius generis con-
versio fit in mysterio sacrae Eucharistiae, ubi
cum destructa funditur materia panis nullus fit
substantia. (Hinc etiam accidentia panis) patet
generationem esse non posse, simile foret si aliquid
a. g. lapis per absolutam formam converteretur
in Angelum maxime in dispositionibus lapidis
in Angelo, sive quibus lapidi aliquid esset per se
dicitur. huiusmodi conversio proprie tradit
substantiatio, licet hoc nomen usurpare etiam
queant modo utique terminus fit substantia.
Alteram conversio, quae in Generationibus naturalibus *Conversio*
accidit cum fit dicitur definit *formalis*

32. Tract vs Part 1. Sect 3

a S. Doct. 3 p. q. 75. a. 7. qualis tñ e proprie
 cul ep hoie corrupto generatur ne q: serpens,
 forma n. hois simplicitate esse n. definit, sed
 tñ eius unio, unde est quidam conuersio totius
 compositi in aliud, sed non forma in formam,
 adeoq; fit tñ simplex quada' cul in ceteris sit
 conuersio quasi duplex, videlicet compositi in
 compositum et simul et forma in forma, ut Notat Mend.
 disp. 1. de Gen. sect. 7. quod si generationem
 spectas sū sua essentia tñ, sic n. est species con-
 uersionis n. n. requirit terminu' a quo positiuu'
 qui definit, seu ut aliqua forma in materia praesse-
 rit, quā deficiente alia sequatur; ad conuer-
 sionem porro substantiale dicitur sufficere ca'
 terminus in quo fit conuersio e' substantia, siue
 terminus a quo sit substantia, siue n. cu' et acci-
 dens in substantia conuerti queat ut q: quan-
 titas colorata in lignu', si destructa quantita-
 te color eius in lignu' transferretur, sicut et
 accidentalis conuersio foret, si terminus ad quem
 esset accidens, licet pro tñ a quo substantia haberet
 ut cu' albedo lapidis destructa in quantitate
 poneretur.

Notatio 4 in Generatione proprie

terminus ad quem, et q' ut ut quo immediate
 fit ac producitur e' unio substantialis forma
 cu' materia, q' e' coe opinio est. fit, q' tñ actiois
 generativa nec p't esse materia, quippe quae per cre-
 ationem iam ante e' facta, et praecipiens nec etia'
 forma absolute, fia n. hois putanda n. e' tñq'

Mater aut f' e' n.
 sunt tñ genera
 prioris immediate
 sed unio

Quid sit Generatio substialis?

Generationis humanae, sed creationis iam pra
 supposita, et quodlibet et aliud agens, si forma
 quaedamq; demum rase prius producta, cu' ma
 km conlungeret liceret sane nihilominus gene
 rare sicut u: g: denigrare di aut dealbare,
 qui colores a se tm n' producta allinere. Interim ^{composita tui}
 vero tuis principalis et ut quod generationis re ^{generatio prin}
 de censetur composita, tuis a. formalis ipsa ^{cipalis.}
 fia, in quo quidam claudatur, que aliquis tuis
 concomitantem noiat, sive modus ^{substialis unio}
 nis, neq; n. requiritur ut ois tuis actionis p illa
 actionem producat. Hinc u. et dicimus tuis ^{Thi Intu}
 intrinseca Generationis humana esse unio ^{cu' Generatio}
 substialis, quod n. oporathalis in illius modi ^{ipsa Unio.}
 generatione n' dari actionem, qua ad quicquid
 substiale in hoie intrinsece terminetur, sed
 tm ad dispositiones in ma receptas, post quas
 deinde aia ut unionis productio a solo HEO
 procedens sequatur, rectius id reijciendum
 ur na' Generatio p qua homo di generare
 hoies (coi videlicet sendu et ipso et Arte di
 cente hoies gignere hoies, ut stirps stirpem.)
 e utiq; actio substialis, productio a. illa
 dispositio n' e tm accidentalis, ad qua e im
 pectinens tuis substialis eptinencia consequens.
 et quis ab igne u: g: igne generari dicat
 si tm lignu' ad forma sua disponat, et cale
 faciat? accedit, quod in ipsa ma hois postqua
 omnes iam dispositiones complete sunt introducta
 posset HEO suspendere. productione aia ronalis

3
 proprie
 serpens,
 nit, sed
 io Totus
 omnam,
 teris sit
 opolit in
 nobil Nam.
 rationem
 species con
 io positiva
 ad praefo
 ad conue
 ieres ca
 fia, sine
 cu' et am
 y: qua
 partitio
 sicut et
 ad qua
 ad habet
 nitale
 proping
 mediate
 y forma
 thoris
 per vie
 nec etia
 e tuis

et unione, unde sequeretur intrinsecu. iam p^o
 facta esse generatione hoī, nec tñ hominem
 generatum, neq; vero hī s. doct. facere videt
 c. 4. q. 118. d. 2. ad 4. et 3. contra Gentes
 c. 89. ad 4. plus. n. n. ait, quod p^o Generatio
 nem hoī ita disponi mād, ut ipsa tñ existat
 aīa rāonaly n^o attingatur, quod ē verissimū
 ipsa tñ unione intrinsecu p^o Generatione atten
 dit in existētia sua māaly, et in ipsa māa
 sub^{icitur} ut cu^o sentia communiori dicit etia
 Albertin. et Fons. 7. met. 5. 12. q. univā s. 6.
 nam et Generatio p^o q^o ē modus termini ē in
 māa talqua^o in sūto et omnes admittant, et
 aliorū et compositorū aīones sunt in māa p^o
 in fīa et aīa deniq; rāonaly conouunt in ge
 neratione supplendo uicē aīa vegetatiua,
 qua^o in se uirtute continet et cuius propriā
 p^o et actus sunt uī generatiua et generāo
 n^o a. quatenus ē intellectiua sub hac redupli
 catione, unde tales unione^o producit, qualem
 producat aīa vegetatiua p^o in hoīe distincta
 daretur, qua^o faceret spirituaalem semis mo^o idē tñ
 hoc ehet si rāonaly, in aīa rāonaly subie
 daretur p^o producere n^o p^o utpote agens
 tñ mediantibus dispositiōibus māalibus, sicut
 p^o similes et dispositiōes agit nunc anima
 rāonaly p^o distat eā^o cum u. dī hac unio
 adherere fīa rāonaly, et cu^o eā. potūy, qua^o

Hanc unio
 māaly

Quid si
 Notat
 Philosopho
 haly rāo
 nihil rāo
 idē rāo
 p^o rāo
 p^o rāo
 et loquē
 sub hā
 dicit p^o
 non pot
 sa lem
 hā rāo
 nī fī h
 nī fī h
 uerit cor
 rāo rāo
 q^o nihil p

Quid sit Generatio substantialis? 15.

in materia in qua tunc est inherens, seu talis quod mo-
do quodam substantialis informatione (ut alij lo-
quuntur) identificari iam ex supra dictis satis
legi sentia potest, aliam aquae modaliter tunc ratione
suae propriae entitatis a materia distinguitur qua
a forma et aquae sine materia esse non potest ac sine
forma.

Notatio 5. Generatio unius est corruptio alterius, ita ait Aristoteles I. 1. de Gener.

f. 17. et 21. et contra corruptio unius est
Generatio alterius, quo est solvit argumentum
Philosophorum veterum, qui volebant per tot sub-
stantiales rerum corruptiones iam pridem oia in
nihil redacta, sunt a. intelligenda haec dicta non
identice quasi verolice idem sit Generatio et
Corruptio, Generatio enim utique differt a Corru-
ptione. talis quod ens a non ente quiddam repugnet
favere. sed comitate sui naturae rerum cursum
et loquendo de Generationibus et corruptionibus
substantialibus, vel immediate vel saltem me-
diatis, fit non partialis si dicitur non diu rema-
nent post abitum aia, sed facile variantur,
saltem aliqua: in accidentalibus a. m. u. in acciden-
tialibus clarum est ea pronunciata non valere rationibus
nisi si habeant qualitates contrarias alicuius
non potest cup. u. g. generari tametsi nulla con-
currat corruptio vel tenebrae quae ad eius pro-
ductionem se habeat proprie non contrarietas, utique
quod nihil sunt. Quare hic utrum Corruptio

Hyponoma
ta

quomodo sunt
haec apertio
et intelligentia

in acciden-
tialibus quae
rationibus
haec pronuntio
ata valent

solutio

sui naturalis est. Ihus quidem dicitur t. 1. dicitur
 ut se de is, quae naturaliter corrumpitur. Ihus
 sic non est absolute naturalis, quia rerum omnium
 inclinationi, quae se conservare cupiunt, re-
 pugnat, nisi quid tamen est naturalis, vel ratione scilicet
 visus, quod postulat variationem, adeoque unius
 rei multitudine, et alterius ortu sicut et mala mul-
 tas formas requirit, vel ratione finis, cuius ad gene-
 rationem, quae natura intendit plerumque sui initia
 corruptio, quae in fine se non patitur.

SECTIO II

Utrum in Generatione fiat
 resolutio usque ad materiam
 primam, quo ad formas
 substantiales.

Facile hic potest sermone esse de Genera-
 tione, prout sic naturaliter coniuncta ut
 dicitur cum corruptione, proindeque sensus est,
 utrum ita denudetur materia, ut in generatione
 nulla praesit forma substantialis, res oppositae
 sequentibus conclusionibus.

In Generatione
 substantiali non substantiale non praesit aliqua forma corporeitatis,
 praesit aliqua aut praedicatorum differentia, est corpus et vera
 forma corporeitatis, pro qua tamen intelligenda contraria
 est opinio, sunt aliquo modo explicanda sic.

Notatio I. forma corporeitatis posuit

An in Gen. fiat Resolutio 17

in Corporebus naturalibus Avicenna, q̄ quidē sit co. ^{In Corpore}
eua māa, et p̄ quā p̄iēse constituat Corpus ^{bus Avicennā}
absq̄ ullā aliā differentia, unde et nomen ^{robuit fiam}
suis habeat, quāq̄ semp̄ comitetur māa, per se
de. ut igitur in generabilis et incorruptibilis
putabat nimbū in māa prius nāa, quā quā
tita, recipiatur debere precedere formam
substantialem q̄ ea ad quantitatis itidem coaeva
receptione idonea reddat ac habiles. Sed nulla
ē necessitas ut huiusmodi aliqua forma
ponatur, nā probabilius ē in primis qua
titate esse proprietatem solius māa, adeoq̄
ā māa dimanare, et nāa prius in eā recipi,
quā ulla fīa substantialis recipiatur, unde q̄
opus corporeitate? et si Quantitas formam
specificam perdere potest, cur nō possit et hanc
genericam? cuius aq̄e postulet extensione in par
tibus māa, quā specificam si forsan hoc uelis.
Quod si forma generica corporeitatis sit nāam
facere apta ad recipiendā quantitatem, cur nō
et hoc possit specifica? deinde esse corpus sub
stantiale nihil ē aliud quā esse compositum
ex māa et fīa substantiali capax tūna dimens
sionis, quod sit praestare quolibet fīa specifica
adcremens māa, fīa nō mōe substantia utiq̄ non
spiritualis, sed corporea, nihil q̄ ad res fīa
illa corporeitatis uide suar. disp. 13 n. 12.

Notatio 2^a formas praedicatorum ^{Avicenna fīa}
essentialium admittit Avicenna et alij quidam ^{praedicatorum}
admittit

rati tot esse formas substantiales, quot sunt gradus
 essentiae in scala graduali, adeoque hominum u: g:
 & peculiarem quandam formam constitui substantiam,
 & aliam uero copiam, per aliam uero, per aliam
 sentiens, ut uidere e apud Crisost. 1. de Gen.
 c. 4. q. 19. a. 1. et Suarez. sed contra sententiam
 est S. Post. 1. p. q. 90. a. 3. q. et auctoritatem
 ut aliorum fore oiu, optima uero u: hanc ratio,
 forma & quae homo u: g: formaliter e homo uel
 e substantia uel accidens (ex hys n. alteratur de
 ente concedendum e ad id si sit accidens fiet tm com-
 positum accidentale, quod e absurdum, si substantia q:
 & illa fiet substantia, q: n. opus erit alia forma
 ut constituatur substantia, et similis e rationandi
 modus de formis oiu graduum intermedium.
 cetera uero quaedam afferunt, quae n. ita forte
 firma uideantur, ut n. de angelis u: g: per
 ana, eandemq: indiuisibiles formas esse et substans
 tiales et spirituales, et uiuentem q: p. eandem
 et formam posse aliquod compositum in diuersis
 gradibus collocari. Huius est eoi ehoru apio
 mate, quae in perfectioribus unita sunt, in
 inferioribus esse magis dispersa. Cuius dicitur q: una
 forma accidentales fieri res quales et colorata
 et alba, q: posse et plures gradus substantiales
 & una quandam formam substantiales attribui
 debet aduersarij esse positione principij,
 idem n. de gradibus accidentium tenendum,
 quod de substantialibus: cuius item dicitur si plures
 sunt formae substantiales posterioris uel prioris

Refertur Aug.
 in Gen.

apio ma

An in G. fiat Resolutio 39

n' facere unu per se, id est quod supuenit Enti
in actu facere ens per accidens, distinguendo po. *Ap. coma.*
terit et concedi quidem id facere ens p. accidens,
quod supuenit Enti in actu completo n' aut
quod in actu incompleto. Interim manet quod
est in Logica id indicatum gradus superiores
et inferiores eo hanc rei differre, siue realiter,
n' stricte, sed n. distinctio realis e et ad hanc
n' b. unum unum ab altero separabili-
tas, quae de re in metaphysica.

Conclusio 2 In Generatione sub-
stantiali probabilius ur n' semp dari resolu-
tione formaru substantialiu usq. ad materia-
prima' cu' sint formae partiales, hac conclusio-
tota perdet ex formis partialibus, quas qui ad-
mittunt et ita de resolutione sentiunt, pro his
igitur sit

Notatio 3 Dari formas partiales
docet Scotus 7. met. q. 20 et in 4. sentent.
dicit. n. q. 3. Richard. Mandinus Zauar. et
alii complures, probant q. oia individua e quibus
disimus diversitate formaru substantialiu
reperiuntur in partibus heterogeneis, puta in
carne, ossa, sanguine, q. recte colligitur in
his esse diversas formas substantiales, alioquin
n. eade' ratione dicitur posset igne et aquam
u. g. tm' accidentaliter inter se disjungere,
unde facile tolleretur ois ois fiae substantiales.
q. si unum n' haberet diversas formas in di-
versis partibus heterogeneis, tu illae partes

II
ent gradus
om u. g.
substantia
per alia
de Gen.
sententia
ita tenet
hanc ratio,
e homo est
utru' de
et tm' com
substantia
ca forma
tionandi
videtur.
ita forte
n' per
et substantia
eade' n.
diversis
om' apud
putat, in
i. p. u. a.
e colorata
substantiales
tri bui
incipit
no n. m.
clares
riore

*in generatio-
ne substantiale
n' dari resolu-
tione ad materia-
prima'*
*indicat dari
formas partiales.*
*arguta quibus
probatur fia
partiales.*
1°
9°

n' essent heterogenea, accidentalis. n. differentia
 et in homogeneis unitur. 3o si n' dantur fia
 partialis, qua corpus uiuentis constituunt,
 et remaneant post mortem, tu n' idem fuit corpus
 Chri in sepulchro quod e natu' de Virgine,
 et quod est in celo, quia n' habuit eandem
 forma', sed cadaueris, atq' consequens ut offendere
 pias aures, et repugnare sacra scriptura ac
 ss. ll. psalm. n. in di sano mea requiescet
 in spe. S. amb. ait ipse dñs Iesus factus
 ex Virgine, uera utiq' caro Christi, qua cru
 cifixa est, qua sepulta est. et S. Leo, a Christo
 ideo scribit retenta clauora et lancea uesti
 gia ut constantis. ma scientia teneretur ca'
 nua in d'is Patris concessura throno, qua
 iacuerat in sepulchro. Quod si dicat Fons.
 S. Mat. c. vi. q. unica sedt eo a Patribus diri
 idem fuisse corpus Chri uiuentis et mortui n'
 philosophia, sed uulgariter p' eandem ex
 terra' speciem erit q' loquendi modus ualde
 improprius, neq' uulgaru' consuetudini satis
 conformis, alias diceret et possemus cadauer
 esse eundem hoies, quia hi eandem eterna'
 specie'. Item si homo uente retur in statera
 lapideam eiusde' figura et coloris nemo tamen
 idem corpus appellaret, nec sufficit ad identita
 tem. quod. nua ab eadem hypostasi ^{substantia eandem et}
 p' ac marginal ^{causa hypostasi Chri}
 dno ^{simul} ~~simul~~ corpora assumpsisset, n' ideo fuisent
 idem corpus, nec ma' unitas sufficit ad Enti

An in G. fiat Resolutio 25

taltem rei composita, potius n. a fia defumit,
alias ignis e ligno excitatus est idem. cu
ligno. 4. sequeretur forma cadaueris a filio
D. hypothatice assumpta fuisse et dici po.
tuisse. D. e. cadauer, quod horrent pia
aures: sequeretur item eandem forma in re
surrectione itoru fuisse dimissa quod in con
tra coe pronuntiatu Theologoru q. dicitur ep. S.
Damase. l. i. de fid. orthodop. c. 3. et 26. quod
uerbu diuinu g. semel assumptu nuqua dimi
sissu. 5. si quis Apoloru in tiduo mortis Christi
Euchia consecrasset debuisset adesse forma
cadaueris, adeoq. in noie corpus erit quada
equiuocatio, uia n. Chri significauit maam
animata, eode uero mortuo significauit maam
informata fia cadaueris, uel utramq. diuinu
stim. 6. si n. dantur forma substantiales parti
ales seqt in conseruatione sacra Euchia
sub speciebus Panis adesse aia Chri nunc in
calo uiuentis n. tm ex ui naalis conuepioris
et concomitantia sed ex ui uerboru, q. haec n.
At est corpus Chri hoc e n. sola ma cu arci
dentibus aeru e aliqua forma substantialis
que conferat illi ma esse corporis, qualis h
de facto in Chri nulla e fm oppositam senten
tiam, nisi aia rationalis, atq. consequens est
contra Conc. Trid. quod sess. 13. h. Panis
conuersione terminari ad aia n. ex ui uer
boru sed ex naali concomitantia aia cu cor
pore g. obligatur a. hic corpus prout e pars

7a

5a

6a

11
n. differentia
dantur fia
stituunt
hic corpus
virgine
it cano
ex ostendere
tura ac
requiritur
5. factu
i, qua cu
2. Christo
nece uchi
tur ea
no, qua
t. Foneer.
illas di
marui n.
deu ep.
us ualde
adini sibi
cadauer
opterna
decan.
no hunc
dentita
Christy
illegit
ad Enti

Physica si n. metaphysica. sumatur pro substia
 completa in recta linea praedictamentali
 n. negatur p^o aia ut fiat ultimata constitui.
 7^a 9° sequeretur in reliquis SS. plus n. super^e
 qua' ma' p^o sed consequens e contra sensum
 fidelium: qui opa. u: g: eade' specie est a se coli
 existimant, non a. ea, qua' ia' p^o substantiaro
 mutatione' peritus alia' forma' induerunt,
 et in aliud adeo composita transierunt, cur n.
 alioquin eade' e' ma'am sub forma u: g: ignis
 8^a existentiam uenerarentur. 8° anima definit
 a p^o Actus Corporis Organici, q^o p^o ma'am
 qua' informare debet habet corpus organicu'
 atq^{ue} corpus organicu' n. constituitur ex solis
 accidentibus et dispositionibus cu' ma'a, alioquin
 n. diceremus et ignem aut aquam componi ex
 corpore et forma, quod e contra eodem sensum
 ac modu' loquendi 9° Corpus Organicu' constat
 ex suis istis partibus, unde ut si ois p^o modu'
 uerius quasi aggregata accipiuntur dici solent
 a quibusdam. fia' organizationis, quia uidelicet
 per ea' et eius partes in h^ore u: g: uaria d^oth
 organa, p^o q^o uelut instrumenta aia suas dem
 operationes elicit: alij a. appellant formam
 corporeitatis, n. illa' auicenna' illeudo qua'
 sit ma'a coena, sed qua' cu' ma'a constituit cor
 pus, siue altera' partem uiuentis, cui anima
 deinde principalis superiat, qua' q^o ordi
 nariae sicut aliquando ante introductionem
 aia inept in ma'a ita. post eiusde' uiuentis

An in C. fiat Resolutio ?

23

naale corruptione aliquandiu remanet,
et in ma. facit compositu' quoddam, quod
cadaver dr, eo usq; scit donec in subiecto
varietates ad conservatione' eiusmodi fia
nriat saltem p putrefactione' definat, et ver-
mes ita generentur, aut aliud corpus et ele-
mentare p partes q' huius forma sic conflata
nominat' formas parciales, cu' qualibet ep illis
una' distapat partem corporis informet, et a
qualibet alia in parte dissimilari existente
specie' discrepet puta sanguis. carne, et osce
9^a si n' dantur fia parciales, qua saltem
aliquandiu post expulsa' principalem fia
vivanti remaneant, tu' erit aliquandiu ma
fina. si fia subtili, quod dici nequit, exempl
gra, qm' moritur nulla, a dicit forma donec
generetur ex eo vermes, aut aliquid simile,
designat quidem authores contrarij forma'
sua' cadaaveris, qua fit totalis, et in loco aia
succedat, sed n' pot applicari saty cuiusmodi ca
produens praesertim cu' tanta varietate,
saly diversis rationibus mortes inferant,
aliud. n. dial perit nimio frigore, aliud
nimio calore, aliud alio modo. Neq; et diri
satis fit utru' omnes illa cadaaverina fia
sint eiusdes' speciei an diversa, manere d.
formas substantiales qua prius in vivente fa-
erut, satis vix ostendere eadem accidentia
sensibilia, maximeq; eadem figura q' carnib

Tract vs Part 1 Sect II

in mortuo, et uis uera pro ca cadauere alij
quidem ponunt, inuicem aliquos uagu, alij
tas formosa opa calo ascribant, unde si calu
n' est, homo u: g. mori n' potest, saltem modo
ordinario, nisi in igne forte conuerteretur, cu
ma n' possit esse sine fia, si n' moueretur
homo ita fieret profecto forma n' cadaueris
succedere neget, quippe calo, quod e' aiij ca
sublato nisi dicitur DEUM in tali casu alia
daturu' caia, aut seipsum suppletur.

Argumenta
contra fia
partiales

Notatio 2^a n' dari formas partiales
sed forma' potius cadaueris sentiunt Thomista,
et alij magni et noij et innumerij Authores

1^m

probat. 1° si datur fia partiales tunc uel in
troducuntur una cu' aia uel prius, si una, g. trius
generationis n' e' unus, adeoq; nec e' una generatio,
si prius tu' subtu' generationis n' e' unus in p'ia,
sed in actu, et sic forma substantialis facit ens
in actu, sed hoc e' contra. Arter qui id digerunt
nis ponit inter generationes, et Alterationes,
quod subtu' Generationis sit ens in p'ia, alte
rationis a. in actu.

2^m

2° si datur ha forma tu'
in generatione uiuentis dabitur fm' cursum
naturale' generatio sine corruptione. (quia
fia ista subordinata n' pereunt, sed manent cu'
aia) et in corruptione dabitur corruptio sine
generatione. (quia post discessu' aia itidem
n' pereant partiales, sed manent, quippe q'
sunt in cadauere) sed consequens e' contra Phil'
qui dicit unam generationem unius esse corru.

An in G fiat Resolutio?

25

pluribus alterius, et contra corruptiones unius
esse generationes alterius. et supra cit.
et alibi saepe, q̄ dicta licet alig restringat
tm̄ ad generationes et corruptiones elemen-
torum, aut inanimatorum, tm̄ hoc generalis, et contra
mentem. Atq̄ facere unū, qui statim in 1. de
Generat. 4. et 5. proficitur se nō de gene-
ratione tm̄ Elementorum ut Plato fecerat, sed
universim oīū corporū generabiliū acturū,
quod si a. perdurare, quod in rerū nāa com-
positū aliquod ex suis constituit partialibus,
sine formā perfectā cur nō et māa absq̄ oī
fiā substantiali naturaliter existere poterit? nam
sicut māa p̄ ordinata est ad fiā, sic hae
fiā partiales ordinatae sunt ad formā prin-
cipalem, si q̄ fiā partiales naturaliter manere
possunt sine principali, cur nō et māa sine
hī fiā substantiali? 3. si partes heterogeneae
hnt fiā essentia et specie diversas tm̄ pote-
runt inter se continuari, q̄ nō ita differunt
continuari nequeunt, quod saepe docet Philo-
sophus ut 5. Phys. 4. 29. et 18. Phys. 1. 64. q̄ corpus
u. g. humanū nō erit continuū, nec totus
homo erit unus, accedit quod unitas defuncta
a formā sui Adem, unde si plures in composito
fiā compositū nō erit unū. 4. sicut in forma
forma p̄ plures gradus conferre, ita una
aia p̄ dare esse carnis et ossis, quatenus
indivisibilis vel hnt partes essentia et specie
diversas, vel certe quatenus hnt modū unū

3mo

4mo

1^m *diversarum partium si sit indivisibilis vel mem-
bra denique accidentalibus t^m dispositionibus
distinguentur q^o n^o erit opus tot formis parti-
libus. 5° si daretur fia^m partiales tu^m membra
abscissa essent unius speciei in unitis eandem
n^o formam haberent, sed consequens e^t contra
Aristem, q^o e^t de aia t. 9. et 1° solut. c. 2. ma^m
 6^m n^o mortua^m vocat t^m aquosa man^m q^o
lignat^m q^o 6° si partes corporis haberent
diversas fia^m tu^m haberent et diversas opa-
tiones, unumquodq^m n^o e^t pp^m sua^m operatione^m, ut
dicit Aristes, atq^m h^o h^ont diversas operationes
 7^m imo finer aia pio nally q^o n^o facit caro
aut os mortu^m q^o 7° si datur forma par-
tiales diversorum animalium eodem nomine
appellata ut ossa, carnes vel erunt unius
speciei, vel diversa, si diversa inducitur
mira^m latius multitudo si unius contra, est
quod varia in iis dispositiones et operationes cer-
datur u: q^o ossa leonis d^m mutuo concussu
igne excitare, quada^m ossa piscium sanguinem
filtrare, gallinam^m membra aurum liquefactu^m
absumere ut scribit Alcasar 1° apocalyp not. 12.
 8^m 8° si datur fia^m partiales in vivente vel sunt
ipsi effes, vel n^o neutru^m sit dicit q^o 8° pars
minoris p^m n^o si sunt effes q^o vel d^mnes,
vel aliqua saltem q^o p^m n^o onnes,
alioq^m n^o homo sine odore aut manibus non
foret essentialiter homo, quod e^t absurd^m, n^o aliqua*

An in G^o fiat Resolutio 27

ex praecipuis, non effert uel maxime caput aut
cor p^o atq^{ue} S: Dionys. Areopagi. multiq^{ue} alij
sancti leguntur abscisso capite adhuc am-
bulasse, quos ut sic, quis homines fuisse negat? et
sacerdos quidam Palmyra ut scribit Florat. Turpl.
l. 2. hist. Lauret. c. 18. suamet praecordia a
Turcis euulsa. Laureta usq^{ue} detulit, ibiq^{ue}
tunc prima exspirauit. S. est Catharina Sa-
nensis aliquot diebus corde sibi a Christo reali-
ter e uisceribus extracto uixit: Et S. Remu^{us} dno
qui (et hoc literis consignauit) id impossibi-
le epistimatam erroris arguit. R²o part^{is} q^{uia}
homo n^{on} est aliq^{ui} unu^m ens p^{er} se sed aggre-
gatu^s per accidens.

Notatio 3^a ad utriusq^{ue} part^{is} argume-
ta responderi potest hoc modo itaq^{ue} ad j^uo^m h^{ic} prioris solutioⁿis
sententia si quae imperinis argumeta ualeat, argumeta
exinceret in partibus heterogeneis, s^{ed} solutioⁿis
partiales, sed et totales, is n^{on} indicis in diuersis
compositis diuersitatem. formaru^m ei totalium
colligimus, deinde dici potest esse ea indicia pro di^uer^sis solutioⁿis
uersis compositis totalibus, non pro diuersis eius
des^{er}u^{er}u^m compositi partibus, eo quod et uarietas illa
dispositioⁿis accidentalium una integrali unius
totalis forma dispositione absolute (qua q^{ui}des
sua p^{er} hanc ipsa^m ca^usa nobilioris esse natura
competatur, qua^m alia q^{ui} f^uer^um apparatus n^{on} epigu^m)
et operationes quoq^{ue} omnes ad eandem illa^m filam
tanquam ad radicales principia reducatur, solutioⁿis
sed non hoc ita uerum esse infra patebit. Ad s^um

11.
et mem
fitionibus
partia
memb
carden
contra
2. mo
q:
abere
n^{on} opo
ion^{is}, ut
ho^mo
caro
ma par
no nomi
arias
citur
dior
res cer
contra
uincim
uo fide
p^{er} not
et fuit
a^u part
a^u res,
a^u res,
non
liqua

Tract vs Part 1 Sect II

de satis esse quod partes heterogeneae distin-
 guantur domo notabili specie accidentali,
 qua quidem p[ro] illa denominationis diversi-
 tatem in partibus corporis inducere, in homogeneis
 a. p[ro] et aliquando esse vel accidentiū, vel fi-
 gurarū differentias, ut similis fore denomi-
 nationis uarietas sequatur, na[m] q[ui] in columnis u. g.
 lapideis appellat[ur] basis, scapus, epibiliū non
 discrepant inter se s[ed] s[ub]stantialibus et in mari-
 nou. item porphyrio penulas, puncta, ma-
 culas u. g. notantur. ad 3^m negant sequelā
 ut n. idem diceretur corpus simpliciter hoc ē
 sine addito sufficit identitas materiae et suppo-
 siti una cu[m] accidentalibus illis dispositionibus,
 et organis, qua denominationem corporis com-
 plet, ut a. facit idē corpus totaliter hoc ē
 quoad formas s[ub]stantiales uiuentis minime de-
 requiri, imo nec p[ro] alia n. Chrys[ostomus] u[er]o fuisse
 mouetur. ad 4^m d[icitur] fuisse quidem a uerbo
 hypostatice assumpta forma[m] u[er]o u[er]o u[er]o
 communicatio p[ro]minatū inter diuina n[on] n[on]
 et tales q[ui] secundaria intentione asumptas
 (tametsi alioq[ue] totales) admitti debent, id
 ad Theologoru[m] disputationes pertinere, posse
 illas Caietani monitū obseruari ut homo
 cordatus sententia[m] teneat, lingua[m] corrigat.
 dicta u. S. Damasc[us] ilgendū esse a u[er]o
 de partibus s[ed] principalibus, et essibus hu-
 manae n[on] n[on], qua semel assumpta a uerbo
 diuino integra et simul nunquam sunt

Solutio 3:

Solutio 4:

An in G. fiat Resolutio : 29

ab eodem dimissa, forma a. cadaueris cui ex
primaria intentione assumpta n. fuerit, sed
tm occasione mortis, in qua nec mansit sine oi
forma substantiali esse, nec fiat illa cadaueris
propria substantia suppositari conueniebatur
potuisse deinde in resurrectione dimitti, presentem
cuius uino Chri multa partes substantiales per
continua nutritione adgeneratae, prouideque
assumpta faciunt, quae postmodum p. ordinaria
resolutionem caloris naturalis successu dimittentur.
Ad 5m neg. a quo uocatio in uerbo Corpus e. corp
n. quod ex ui uerborum p. e. n. r. uelut n.
n. h. uelut uelut fia. substantiale, sed tm ma. a.
za. is dis. positionibus, et organ. connotatis, quae
denominatione corporis humani tribuunt, ut
docet Fons. Ad 6m pari fer. modo respondet,
quod quae suar. et uasq. arbitraty ad Corpus
(ex quo et aia. rationali dicatur homo constare)
requeri et fia. substantiale, sine ea. fit aia. in
reipa. sine forma cadaueris, n. quida. m. sub
specificis suis rationibus, sed quae atp. n. in hor.
conueniunt, quod esse Corporis humani, ut sic
ma. a. tribuunt, unde Agid. Coning. de sacra
mentis q. 76. a. 2. dab. Anit. pp. e. i. u. m. o. di.
difficultates et rationes Theologicas sententia
de formis partialibus taquam. oio. commo. di.
rem. defendit, quae et obiter approbat Less.
1. 12. de p. fact. Ad 7m negare in reliqua is
SS. plas. n. sup. e. quae ma. a. za. manent. n. ple.
u. q. p. rater ma. a. eadem quoq. accidentia

Solutio 5i

Solutio 6i

Solutio 7i

... diffin
... dicitur
... homogene
... ad fi
... a. n. i. a.
... a. n. i. e. p.
... lib. non
... n. mor
... uba, no
... equid
... ad hoc e
... suppo
... oribus
... oris con
... r. hor. e
... i. de
... f. i. p. e.
... Verbo
... d. u. a. t. u.
... d. r. e. a.
... u. p. t. a.
... t. i. d.
... p. o. s. s. e.
... o. m. o.
... r. i. g. i. t. a.
... n. t.
... u. h.
... r. b. o.
... n. t.

Tract VI Part I Sect II

et dispositiones organicae, imo tamen si maneret
sola materia, posse tamen in ueneratione haberi, si
modo constaret quod in alicuius sancti substantia
fuerint, et certe sacros cineres ueneramur, quod
sine dubio hinc alia sunt substantia, et tota.

Solutio 8^a

Ad 8^m h^{ic} et imprimis S. Doct. in definitione
aia elgi ab Arist. per corpus organicum materia
iam in formata, proindeque ipsa est in eo includi,
simili quopiam loquendi modo calor dei actus ca-
lidi, quatenus recte uoies dicimus constare corpore
et dea, tamquam partibus physicis adequate inter
se distinctis. h^{ic} est fons. eiusmodi corpus, cuius
actus est aia ut includere forma aliqua sub-
stantiale, sed eo nomine significari materia per prout
praesens. e apta ad recipiendam aia, ita ut sola
quidem materia per se filiter significet, connotetur
tamen et ad significatur accidentium uarietas, quibus
eius aptitudo, quod hinc aliqua ad uaria sunt
restringitur, quodasi hoc ut si propria ni-
rentis, unde eiusmodi materia per facta dispo-
sitione, et organorum diuersitatem appellat
corpus. cui tamen prout e apta ad alias formas
quod non sunt aia dicatur simpliciter materia.

Solutio 9^a

Ad 9^m aiant forma cadaveris nitro ducti
in materia eo instanti, quo uiuens definit, quae
propinqua et instrumentaliter producatur
a dispositionibus tunc in illa materia receptis,
principaliter a. uel ab iudicio aliquo eiusdem
speciei, uel a calore, neque ob stare breuitate

An in G fiat Resolutio ? 33

temporis, quo materia ad eius productionem disponitur, si enim ea sufficit ut dispositiones ad priores formas nullo contrahatur cur non sit ut fiat cadauera, introducantur, esse autem in ea cadauera probatur inter se specie distincta, pro varietate nimirum specifica, eorum uicinetium, quorum sunt cadauera, quod uel satis indicat ipsa organorum, et figuratum varietas, spectantem cum ad aliorum sententiam, qui discriminat tamen pro diversitate carum proximorum efficientium, puta, nimirum calorem aut frigoris per sequeretur si homo, et alium patitur ex abundantia calorem moreretur fore cadauera eiusdem speciei, quod sane absurdum uideretur.

Notatio 3^a. In ad posterioris sententia primus in argumentum ita ident fiat par tiales coiter prius introduci in prius et illarum dispositio perficiatur, quae aia, quae debet esse perfectior, unde fabricatum generationis eiusmodi est ens in actu imperfecto non perfecto, hoc autem fiat non sunt ultima sed ordinantur ulterius ad aia, promdeque dixerim adhuc in inter Generatione fabricare et alteratione, non licet alteratio quoque in terdu habeat subiectum in actu **solum** imperfecto ut cum os mortuum u. g. calefit tamen in generali ratione differunt, quia Alteratio ex genere suo postulat pro subto ens in actu uel perfecto, uel imperfecto, generatio autem hoc non postulat cum saepe sola materia contenta sit, licet ratione subinde specialis forma ens requiratur.

*solutio pri
mi argumeti
notationis 2^a*

in actu aliquo imperfecto et sic in uiuentibus
 potest et illic dicitur de subito de nominatione, quod
 non alteratur et compositum perfectum ut homo, quod
 a generatur nondum est actu perfectum saltim
 toto tempore generationis, quod et includit dis-
 positiones praecias; potest de his loqui de gene-
 ratione adaequate sumpta proinde in uoluit
 introductione locum formarum subordinatarum

Solutio Si ante quas simul sumptas non praecedit subiectum
 actus. Ad 2^m de id quod iam supra indicauimus
 ex corrupto generari aliquid uel immediate uel
 mediate post aliquod tempus, itaque cum quid
 generatur sine currenate aliquid saltim media-
 te ante corruptum. Cur a. esse possit in rerum
 natura compositum ex his partialibus sine omni
 forma ultima et perfecta, uel a. natura sine omni forma
 substantiali ratio iam alibi data est ex conditione
 agendi naturalium, quae cum per se non intendat
 corruptionem non ita spoliatur materia, quin uel
 introducat formam substantialem, uel aliquam interim
 relinquat et mediatam saltim generationem

Solutio 3^a spectant. Ad 3^m de tametsi formae partiales
 inter se non sint continuae esse tamen materiae, quibus
 insunt, nam quod ^{non} alias Homo esset unus numero,
 si non haberet unam materialem? nonne ob ipsam
 parte partium discontinuationem emoritur? nonne
 et ipsa anima quae partibus diuisibilis erit disconti-
 nua, et plures numero, si materia discontinua
 informet? albedo .n. in pluribus materis contiguis
 recepta non censetur unica. Cum porro formae partiales

An in G fiat Resolutio ? 33

n' ingrediatur rationes hoīs, sed sint talia dispo-
sitiones substantiales, sufficit ad unitatem hominis
ut eius maa et fia ultimata sine unō, uide n' u. a.
in concursu partiu' mediū utriq' extremo non ni-
hil conformari ut cartilaginea membrana p' ut
sic partes diuersae facilius cohaerant, quod etia
notat Corinb. Si Anatomista quidem negant par-
tes corporis esse continuas carentes recipiuntur
quatenus de formis dicunt, Antea item cū q' de par-
tibus animaliu' asserit cerebrū reliquis partibus
n' esse continuas, eligendus ē de partibus, quibus
u' ingitur cerebrū, neq' n. Cranium, aut membra
n' continuatur, sed alijs partibus, per neruos
et medulla spinali. (Ceterū cū unitas desinat
ad formā ultimata fia partialis quae sunt
tū dispositiones clara ē n' multiplicare com-
positum aiatū, sicuti nec accidentia id faciunt.
Ad q' negatur aia proprie dare esse Ossis, Carnis, Solutio q'
cū supponat haec id ut quā quāda maa
constituta, neq' harum partiu' uarietas aliter
exponi p't tanta n. diuersitas accidentalij etia
substantiale arguit, partes uero integrale diuersae
in fia saltem n' hnt locū in aia rationali, quae
indivisibilis est, et diuersitas unionis n' sufficit,
aliqua n. sufficeret et in frīs diuisibilibus, quod
tū negant, praeterqua' quod effectus filis unionis
n' ē facere carnem, aut os, sed ~~facere~~ unū
item diuersitas partiu' unionis uel ē filis uel
indiuidualis, n' filis alias n. nec ipsa unio
hē partes unitas: n' indiuidualis tū, quia plus
n' efficit quā ut os a carne indiuidualiter

Solutio 5^a distinguat, quod si abessent accidentales dispositiones, et nihilominus fieri iungeretur nāa foretne os an caro? Ad 5^m h. membra, obsequia fore eiusdem speciei in ratione homogeneā carnis n: g: n' a. in ratione heterogeneā organorum, puta manus aut oculi nā ailes organorum rōie n' tm illic nāa cuiuslibet partialibus, sed et ut instructa facultate sentiendi, aut aliter agendi more viventiū, adeoq;

Solutio 6^a ut nāa id nāa dita. Ad 6^m partes habere di-
versas operationes, nā una pars calefacit, alia frige facit, et maxime cernitur diversitas ^{actionum} in nutritione ab hac parte vertitur in carnem, ab alia in os p. nimirum quia sūt partiales adinvicem quasi et modificat actiones nāa, imo et post mortem. reperiuntur quaedam peculiaris rationes

Solutio 7^a Ad 7^m probabile dicitur dicat osea oīū n: g: animalium specie convenire, sicut distinguuntur fore magis placet si distinguat eū id propter diversas easdem dispositiones et operationes, nec obstat in diversis et animalibus eūdem esse co-
lore, et alia quaedam, siquidem multa nihilominus erunt accidentia propria et quæ servatoribus de-
tapat diligentiori nota. Quod et si varia facultates ab nāa derivata post mortem in mām permaneat n' tm mda consequetur sabiecta spe

Solutio 8^a n' dij ore pare. Ad octavū. h. problemis esse ab essentia compositi animati n' pertinere forma partiales vel omnes simul et pro generibus singulorum acceptas, vel aliquas determinate vel aliquas ex omnibus distinctim et indeter.

An in G. fiat Resolutio

35

minante n̄ omnes simul, quia sine quibusda' hoīs
u. g. vivere, n̄ aliquos determinate, quia mi-
racula, quae rerū fāmen efficiat n̄ mutant pra-
cipuas facultates ut in argumento dictū, non
aliquas determinate nā' e' disparitas in m̄a
cuius omnes partes sunt eiusdem rōis ut perinde
sit hanc vel illā' inesse et in formis partialibus
quae sunt diversa rōis, et quibus semp' aliqua con-
sta determinatur ut in constare Inuestio nē,
quis a' dicat ad effectū' Lapidis sufficere formas
quolibet ligni u. g. vel aquae sine discernere?
neq' sequitur ex hac sentia hoīs esse huius p' acci-
dens, quia formae partiales n̄ ingrediuntur ra-
tionem hoīs, sed sunt ut dispositiones, sicut et
accidentia sunt in hoīe, nec tñ' p' p' fil' homo
sunt per accidens. Si' dicas cur g' digitus aut
nasus n̄ est homo si ad rationes sufficit m̄a
g' cuius aīa rationali nec fāe partiales desiderat.
S' hoīs noīe completū' suppositū' ilgē, quale n̄
est digitus, aut nasus, n̄ eodem rigore, talia noīa
sumantur, puta lignū', aqua' sed quolibet pars
ligni aut aquae si lignū' vel aqua, tamēsi
nulla pars sit suppositū', quāmbia e' pars ne
sentit vāq' concreta igr' n̄ semper connotant
completū' suppositū' sed subsistentem seu modo
subsistentia affectū' sine totaliter, sine parti-
aliter, sed quid si f' rōs aīa' conservaret in
solo pede quale tū' esset compositū' ? aut quid
si in solo capite? effectus tū' homo? nam ex

historijs diuidimus reserta aliquando capita
 locuta esse, et sacramentum penitentiae competere
 cuius est solus homo capax. Idem aliqui tunc par-
 tem hominis, et tunc dicendum hominem, licet sacramentum
 participare queat, tunc non pars (saltem se ab-
 soluta) sed pars non de ordinariâ et quasi uice
 totius habere, sed res pendet ex ijs, quae de facto
 sito in metaphysicis sunt dicenda. Hinc patet cum
 anima dei actus corporis organici sensus esse non
 alius, quam quod anima sit talis forma, quae sua
 natura postulet materiam fieri partialibus organi-
 calibus, sicut actus habeat, nunc non, alioquin si
 dicitur hinc deberet anima separata non esse anima
 et nihilominus corpus incompletum ut constitutum
 per formas partiales est pars hominis dici potest,
 ratio inclusa materia adaequate tunc utique non erit
 de essentia, de essentia tunc hominis erit completum
 corpus ut constitutum per animam, et in reuera li-
 nea predicamentali collocatum, nam quae uis
 forma substantialis informativa tribuit materiam esse
 corpori cui corpus substantiale generatum nihil
 aliud sit, quam compositum ex materia et forma
 aliqua substantiali, quae tunc forma si de predicamentali cor-
 poris loquamur debet esse ultima. Hinc ita di-
 sputatis problemis tunc uis dari formas partiales
 substantiales quatenus non omnia argumenta pro ijs alla-
 ta sunt satis robusta ut ex dictis appareat, pro-
 inde uia pariter concluditur. patet quippe resolutione
 quod forma substantialis in generatione sentiantur.

An Resolutio fiat usq; ad ma^m 37

SECTIO III^a

Utrum detur Resolutio usq;
ad Materiam Primam quo
ad formas Accidentales?

Sensus id est erit, si queras utrum in transmutatione
unius compositi in alium puta terra in ignem ex ^{sensus qua}
priori composito destructo n' remaneat posterius ^{transf.}
si genito nisi sola ma^m p^a, alioq; fia^m accidentales
de substantialibus n. supra egimus, n' sine amplius
in eo residua, quod vero ma^m sit eae subiectum
et maneat id satis ex alibi dictis constat.

Conclusio I In Generatione substan- ^{In Genera-}
tiali quaedam accidentia n' manent in subto, sed pa- ^{tione substali}
reant, est satis manifesta conditio, n' quae ita ^{aliqua acci-}
repugnat fia^m geniti ut cu^m illis n' possit confi- ^{dentia non}
stere sine dubio per multas contrarias disposi- ^{manet.}
tiones expelluntur. Item quae sunt proprietates com-
positi eo sublato utiq; ei^m conueniunt, ad meliores eas
huius huius sequentis conclusionis recedendum huc est,
quod supra t. 3. p. 2. 5. 1. de subto accid^m
huius diximus.

Notatio I Duplex est subto, alteru^m ^{subiectum}
de Inhaerentia, in quo videlicet proprie inhaerent ^{aliud Inhae-}
fia^m accidentales tanquam actus quidam in sua fia^m ^{tionis}
subiectiva et id ipsum vel e^m mediata, vel im-
mediata exempl- gra respectu inhaerentis, mediata
e^m aia rationalis, immediata a. e^m illius, sup-
posita quidem illa sententia Phorid, quae p^ao^a

aliud de
no minatio
nis

Quantitas in
mediate a
materia recipitur

ab aia realiter discriminat, alterius subiectum
de denominationis et e id quod a tali fia deno-
minatur, quod licet sit idem subinde cu' subto
inhesionis, plerumq; tñ et magis principaliter
e' ad quod compositum, seu suppositum, sic princi-
paliter de homo intelligere, quod aia aut illius,
ad propositum a. nru' n' facit hoc posterius sub-
iectum denominationis, sed illud inhesionis, et qd
tñ respectu accidentiu' materialiu'. De subiecto igitur
inhesionis accidentiu' materialiu' diximus a ma-
teria immediate recipi quantitatem, na' in hōie imme-
diata Quantitatis subto n' e' aia rationalis rade
oq; nec homo sm aia, sed sola ma' q' unde idem
de alijs quoq; compositis dici pot' cu' n' sit maior
ras ear' in illis vel fia, vel totu' compositu'
pro subiecto inhesionis statuatur, deinde ipsa
ma' sufficiens e' ad sustentanda' quantitatem,
cu' et propria' existentia' habeat tali officio pro-
portionata', et sola et possit sustentare formas
substantiales, interim tñ fia materiae quantae esse
poterunt et partes inter se impenetrabiles obtinere
n' quod in se, veluti subto recipiat' quantitatem,
sed quod in ipsa' Quantitate vel certe si fia
fia, nimiru' substantiales in ma' Quantitate
affecta' recipiatur, cu' n' diuisae partes fia sint
in diuersis partibus subti' fit ut huius partes
p' sua' impenetrabilitatem in distinctis locis
existentes eade' quasi trahant partes illas
formaru' ad eadem loca, unde ad diuisionem

An usq; ad m^{ax}am 1^a Resolutio fiat 39

partiu' subti diveduntur in partes talis forma
 ra' sine substantialis sint, sine accidentales, unis
 a. Quantitatis cui ipsi finis uti vna suffice rece,
 p^{ro} in eodem subto, et coextensio. Diximus proterea quid sit na
 accidentia, ma^{xi}ma absoluta subiectari inmediate ^{alia absoluta}
 in Quantitate, ut ex mysterio sacra Euchia pro ^{substantur}
 datur, et ea p^{ro} media in ma, unde et conce,
 quens, et nullu' accidens posse esse subtu' ultimus,
 et radicale alterius accidentis, sed oia derig, ex na
 tarali saltem debito ad substa' revocari, q' p^{ro}
 a multis de subto Inhabitionis quod, quantitas
 a. Quo n^umeru' p^{ro} mediante et cetera acci
 dentia subtijs inharent licet aliqui quantitatem
 appellent et subiectu' Inhabitionis, ut quod n^u q^ues
 radicale, sed tm' p^{ro} p^{ro} et subordinat^o.

Notatio Ex his apparet totu' compo ^{Totu' com}
 situ' n^u esse subiectu' inhacionis accidentiu', ma ^{positu' n^u est}
 torialium absolutoru', nec ^{esse} subtu' in me ^{subtu' Inha}
 diatu' cu' modo accidentiu', cui sit ipsa Quantitas, ^{tionis quid}
 ut dictu'; nec mediatu' cui hoc fit sola ma^{xi}
 sa, quod si est in forma subiectarentur saltem
 quodas ex istis accidentibus habent e forma p^{ro}
 h^uari, quod n^u ita, calor. n. u. q. qui ab igne
 in aqua producitur, quomodo ex ipsa forma
 aqua auocitur, cui tactu' p^{ro} circaaliter
 saltem, contrariatur. Cu' u. et dicimus acci
 dentia h^uari ex p^{ro} ma prima et in est
 de inharene ilgen^u id est n^u nisi mediati
 sicut eodem et modo eandem dissonere, d^ur
 et quonia' penetratiue cu' illa sunt iuncta

sufficientissime quoque illa tangunt ut op. ipsa fiam
 et substantiales, aut eorum saltem uniones ad quam
 disponunt conuenire possunt.

In Genera-
 tione substanti-
 ali non datur resolu-
 tio usque ad
 materiam
 secundum
 se remanere
 relinquitur
 parte

Conclusio 2. In generatione substanti-
 ali datur resolutio omnium formarum accidentalis
 usque ad materiam, sed quaedam accidentia manent
 in eorum apud suar. conditionibus. Marco. Per. et alios
 libro 1.º cap. 1.º de Gen. t. 24. concedit
 quod ex aere fit aqua manere aeris perspicuitatem
 quandis non ita interea et l. 2.º t. 29. quando,
 aqua, inquit corrupta fuerit frigida, ignis autem
 siue aer erit, relinquitur a. huius quidem calidus,
 illius a. humidus, non idem in specie duraturat, sed
 et in numero, alias non periret solam suorum.
 Ignis sed et calidus, quod tamen negat Ailes, unde et
 docet t. 34 in elementis symbolicis (puta quae
 saltem in una primaria qualitate conueniunt)
 facillior est transmutationem ut infra videbitur.
 libro 2.º ratione, nam et sensus estimant eandem
 esse u. g. cicatrice in cadavere, quae fuerat
 in corpore uiuo, ubi quid nescit sensus corrigere
 ut aliqui adant, cui nec fides, nec ratio contrarium
 succedat. Item non potest assignari causa producens
 novam accidentem, noua u. g. Cicatrice, non
 enim, est causa cadaveris alioqui produceret esse
 ante nulla fieret: nec calidus pro eandem causam.
 Item si vetera accidentia in instanti genera-
 tionis non sunt ergo in illo instanti, non est causa, quae
 immediatè producat nouam formam substantialem,
 noua enim accidentia ab aduersarijs posita sunt ratio

libro 2.º
 ratio

An usq; ad maam, sal fiat Resolutio 43

posteriora, quae fia, nimirum quia sunt eius quaedam
modo effectus, a qua dependent, vel tanquam a caa
maali, vel tanquam ab effectiva, et car n' producu
tar a noua sta in samia Intensione et pfectioe
cu' contrariu' in subto n' habeant? Cur e' har po
sio quae alia alterius speciei fia? cu' dispositio
nes quae immediati p'cederant, fuerint n' ta
dispositiones noua forma, quae p'cedentibus, quae toto
u'iq; temporis immediati ante eu' illy dispo
sitionibus stetit, deniq; n' p' dari caa corru
p'ta, accidentia n' a fia (quae i' n' p'positio
cedens, p' pleraq; n' dependent, vel in genere caa
maalis, vel formalis, vel conseruatiua, caa a
finalis suppleri p' per alia fia' ut dispositio, q
ante fuerat ob p'cedentem fia' ia' immutata
sit p' sequentem, sicut aedificiu' u: q' aliquod
in ues p'p'hanos extructu' in sacros aliq; n'
uertitur. Jam uero ut Thomista et si putent
accidentia pendere a toto composito, tanquam ab
adequato subto, nihilominus t'n dicere debent
a subsequente fia, et p' posse conseruari idem
numero incidens n' secus ac dicunt eandem nume
ro maai alijs, alijsq; fia sibi succedentibus semp
permanere, et t'n eandem ita dependere a fia
substanti ut sine ea saltem indeterminate sum
pta ne diuinitus quidem existeret, possit rati
videlicet maai habere tota' sua' existentia' a fia.

Non sic affigunt
in caa quae
accidit corru
pit.

Notatio 3^a cu' dicitur Ad 1. de
Gener. r. 4. In generatione nullu' sensibile
remanere, n' loquitur de su' alitate sensibili
applicatio
antis

sed de composito substantiali, quod ratione suorum
 accidentium denominatur sensibile vel supra
 explicatum, et declarant addita verba de subto
 eodem, cuius veris ibidem ait Accidentibus subiectus
 esse ens actu .p. compositum, intelligendum e de
 subiecto denominationis, cuius conditione addita
 forma, n. de subiecto inhaerentis, quasi scit etiam
 in fia inhaerere. Hinc et colliges Proposita illud
 Ghosius cuius ariens Substantia esse priora, quae sit
 auctora, n. d. substantia completa sit sermo accipiens e
 de prioritate Intensionis et perfectionis, n. a. de prioritate
 intentionis et temporis: quomodo S. Doct. et applicat Man.
 cui dicit impossibile esse quod quacumq; dispositio ar
 ciditally p. p. tane in ma. ante fia. substantialis. Porro
 tanetsi separata fia. substantiali remanere possunt acci
 dentia n. in idcirco absolute dixeris firmiore esse ne
 quod accidentium cuius ma. quod fia. substantialis, quae in cu
 sunt eiusdem generis et p. se videatur magis coha
 rente in fia. substantiali, quod accidat fia. substantialis
 volietis in accidentibus licet in aliquo casu contrariis
 exerent. Tandem rae car p. mare est accidentia n. e. quod
 firmius infine ma. sed quia minus requit ad sui conser
 uationem, quae fia. substantialis, sic et fia. ligni diuicias
 manet in ma. quae aia n. in idcirco h. e. maiore nequ
 sed e. contanta. Imperfectioni dispositione.

Proposita.

Neque fia. sub
 stantia firmior
 est quae acci
 dentibus.

Cur accidentia
 dicitur in sub
 stantia quae
 fia. substantialis

Obiecto

Notatio

Si dicat contra conel. sicut e
 he actus qui in opando ad actum p. in opando ita e
 actus qui in efendo ad actum p. in efendo sed in opando
 actus n. sit elici sicut p. u. g. actus uideudi et ne
 poe uisua go. sit actus in efendo qualis e fia. accidentalis

Quid sit Alteratio ? 43

respectu substantiali nō potest esse sine substantiali. Hec est di-
 sparietatem, actus n. est in operando pendet a p. tanquam a
 proprio effectivo et conservativo nō a. Et in effectu a p.
 in effectu, quod si actus effectus in oī sua latitudine capiat
 nō est pro fili, sed est pro entitativo, quales diximus hīc
 mānē p. sicut qd. verus est et actus est in effectu nō p. a
 p. dicitur sicut oī p. in effectu. Si dicas q. Quantitas est
 proprietas corporis q. p. n. veritate corporis sicut p. est
 dicitur fia substantiali peribit p. altitatis et consequat
 ter accidentia materialia q. inherere ad hoc nō rem hanc
 sunt eadem in genito, q. fuerit in corrupto. Quātem est
 proprietatem corporis nō rāse fia, sed rāse mānē
 q. si dicitur sine oī fia existeret nihilominus sibi a
 dicitur hoc ens retineret. hūc a. ex eo quod totus corpus
 dicitur quattu nō recte colligit p. altitatis (et simile
 est de qualitatib.) tribuere sicut effectus fieri toti com-
 posito. Et q. se, adeoq. toti inherere nō sic tolerat p. n.
 fia ipsamet dixerim inter substa. inherere et de nō q.
 et ipa quoq. generas substantiali nō soli mānē, sed toti com-
 posito inherere, quod tū negat, ac sicut qd. toti hōies
 simul dicimus, licet simitas consistit soli n. ago, eiq. p. et per
 res propria sicut effectum fieri coicet.

Solutio

MS NB

Hic est inferens
 Golin de Creatione
 hoc 1. et ex p. abra de
 ca. efficiente

PARS II de Alteratione

Sicut Generas substantiali terminat ad substantia ita
 accidentalit ad accidens, q. quidem admodum late p. ^{Generatio}
 tere sit, potissima tū ē p. Alteras dicitur, ^{accidentalit} ^{terminatur} ^{ad accidens.}
 spectans, eadē ipa nō in unā duntaxat acceptioe
 sistit, ut iam mox aptus fiet cū definitio Alteratiois
 ex Arte declarabitur.